

ΕΝΘΡΟΝΙΣΗ ΤΟΥ ΣΕΒ.ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΕΜΦΙΔΟΣ Κ.ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΜ

Την Παρασκευή, 10η Ιανουαρίου ε.ε. η ΑΘΜ ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ.Θεόδωρος Β΄ ετέλεσε στον περικαλλή Ιερό Καθεδρικό Ναό Θεοτόκου Ηλιουπόλεως Καΐρου την ενθρόνιση του Σεβ.Μητροπολίτου Μέμφιδος κ.Νικοδήμου.

Στην τελετή της ενθρόνισεως του Σεβασμιωτάτου συμμετείχαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Λεοντοπόλεως κ.Γαβριήλ, Πατριαρχικός Επίτροπος Αλεξανδρείας, ο θεοφιλ.Επίσκοπος Βαβυλώνος κ.Νήφων, Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου Π.Καΐρου, ο Έξαρχος της Εκκλησίας της Ρωσίας π.Βίκτωρ Κουλάγκα, Κληρικοί του θρόνου, ως και Κληρικοί από το Σινά και την Ελλάδα. Παρέστησαν ο Εξοχ.Πρέσβης της Ελλάδος στο Κάιρο κ.Χ.Λάζαρης, οι Εντιμ.Πρόξενοι της Ελλάδος, κ.Ι.Χατζαντωνάκης, και της Κύπρου, κ.Φ.Φωτίου, ο Αντιπρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ.Κ.Φλεβοτομάς, ο Πρόεδρος της Ελληνορθόδοξου Κοινότητας των Αραβοφώνων Καΐρου κ.Ρ.Χόσνι, ο Πρόεδρος της Κυπριακής Αδελφότητας κ.Α.Μαυρομάτης, ο Πρόεδρος του Ελληνορθόδοξου Κλαμπ των Αραβοφώνων της Ηλιουπόλεως κ.Ζ.Σεραφεΐμ, η Πρόεδρος του Φιλανθρωπικού Σωματείου Μαρία Αιγυπτία και Αρχόντισσα του Πατριαρχείου κ.Σ.Κυριάζη, η οποία μαζί με τον σύζυγό της Κ.Κυριάζη χρηματοδότησαν την εκ βάθρων ανακαίνιση του Καθεδρικού Ναού της Μητροπόλεως, πλήθος παροίκων, ως και επισκέπτες εξ Ελλάδος.

Ο Μακαριώτατος, κατά την προσλαλιά Του, με συγκίνηση είπε τα εξής:

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Μέμφιδος και εν Κυρίω αγαπητέ αδελφέ κ.Νικόδημε,

‘Ο προς την Εκκλησίαν βλέπων προς τον Χριστόν άντικρυς βλέπει τον εαυτόν διά της προσθήκης των σωζομένων οικοδομούντα και μεγαλύνοντα.’ (Αγίου Γρηγορίου Νύσσης, Εξήγησις του Άσματος των Ασμάτων, 13, σ.383, 3-6. PG 44, 1048C). Ο μέγας της Εκκλησίας στοχαστής και θεολόγος Επίσκοπος Νύσσης Άγιος Γρηγόριος, τη μνήμη του οποίου τιμούμε σήμερα, ώρισε ως αρραγές θεμέλιο της Εκκλησίας την κένωση του Υιού του θεού και την δι’ αυτής πρόσληψη και ανακαίνιση του ανθρώπου.

Στο μέγα και καθ’ εαυτό απερινόητο μυστήριο της Εκκλησίας του Χριστού γίνονται μέλη διά της πίστεως όσοι ελεύθερα έχουν αποδεχθεί το Ευαγγέλιο και έχουν ευθυγραμμίσει τη ζωή τους προς τα σωτηριώδη μηνύματά του• ‘εν δε τω Υιώ πάντες γινόμεθα οι διά της εις αυτόν πίστεως σώμα αυτού’ (Αγίου Γρηγορίου Νύσσης, Εις το όταν υποταγή αυτώ τα πάντα..., σ.23, 11-12. PG 44, 1321B). Στην Εκκλησία οικοδομείται η αληθινή γνώση του θεού και φανερώνεται αυτό που είναι εκτός των ανθρωπίνων γνωστικών δυνατοτήτων• με αυτό τον τρόπο τα λογικά μέλη της Εκκλησίας καρδιώνονται ‘ότι τρανότερον εν αυτή τον άόρατον βλέπουσιν’ (Αγίου Γρηγορίου Νύσσης, Εξήγησις του Άσματος των Ασμάτων, 7, σ.214, 12. PG 44, 368C).

Καταυγαζομένη υπό της χάριτος του Παναγίου Πνεύματος, αλλά και απαρεγκλίτως στοιχούσα προς την θεολογική θεώρηση της Εκκλησίας ως οικοδομής, η Εκκλησία της Αλεξανδρείας σε καλεί σήμερα να διακονήσεις το ιερό υπόργημα της συνάξεως και της οικοδομήσεως στο σώμα της Εκκλησίας των πιστών της ιστορικής Μητροπόλεως Μέμφιδος ώστε ‘σύσσωμοι συναρμολογούμενοι και συνδεθέντες εν Χριστώ διά της ομοιώσεως της σαρκός, εις άνδρα τέλειον καταντήσαντες, άθάνατοι και άφθαρτοι διαμείνωσι’ (Μέγας Αθανάσιος, Κατά Αρειανών, 2, 74).

Αγαπητέ μου Νικόδημε,

Τον Ιούλιο του 2003 ήλθες στο παλαίφατο Πατριαρχείο μας και υπηρέτησες υπό το ωμοφόριό μου θυσιαστικώς και αγαπητικώς τον Αφρικανό αδελφό στο Μπουλαβάγιο, στην Ιεραποστολή της Ιεράς Μητροπόλεως Ζιμπάμπουε. Και όταν η αγάπη και η πρόνοια του Παντοδυνάμου θεού το θέλησε, ήλθες στο Κάιρο, το 2005, και έκτοτε προσφέρεις με πίστη και διάκριση ως Πατριαρχικός Επίτροπος στην πρωτεύουσα πόλη της χώρας του

Νείλου.

Ως Επίτροπος εφαρμόζεις το θεολογούμενο ότι η Εκκλησία 'έστι πρός αλληγορίαν μελισσοουργούσα καί κηροπλαστούσα μέλιττα, τιμήσασα την θεού σοφίαν' (Διδύμου του Τυφλού, Υπόμνημα εις τους Ψαλμούς, Ψαλμός 117, στ.12). Επί οκταετία ολόκληρη αναλώνεις νυχθημερόν εαυτόν με αυτοθυσία και μαρτυρία για την Δευτερόθρονη της Ορθοδοξίας Εκκλησία. Ό,τι και αν σου ανέθεσα, το διεκπεραίωσες με αδιαπραγμάτευτη υπακοή, μεθοδική σχολαστικότητα και αταλάντευτη προσήλωση στο καθήκον.

Ως συγκυρηναίος στον πνευματικό μου αγώνα να προάγω την ιστορική μαρτυρία, να εκπέμψω το σύγχρονο στίγμα και να χαλκεύσω τη μελλοντική προοπτική του Αγιωτάτου Αποστολικού Θρόνου του Αγίου Μάρκου, τηρείς απαρεγκλίτως την εκκλησιολογική αρχή ότι 'αυτή τη Εκκλησία πεπίστευται η του θεού δωρεά καθάπερ η πνοή τω πλάσματι, προς το πάντα τα μέλη μετασχόντα ζωοποιηθήναι και εν αυτή κατατέθειται η κοινωνία του Χριστού' (Αγίου Ειρηναίου Λουγδούνου, Έλεγχος ψευδωνύμου γνώσεως, 3, 22, 3). Γι' αυτό και ως Επίσκοπος της πάλαι ποτέ διαλαμπάσης Ιεράς Επισκοπής Νιτρίας έκανεσ πράξη την οφειλετική προσφορά στο σώμα της Εκκλησίας ως δικαιοσύνη, σύνεση, πραότητα, παρρησία και εντιμότητα.

Τις αρετές σου αυτές διεπίστωσε κατόπιν προτάσεως μου η περί ημάς Αγία και Ιερά Σύνοδος, η οποία σε αντέμειψε για το εκκλησιαστικό ήθος και την άοκνη εργασία σου διά της παμψηφεί εκλογής σου σε Μητροπολίτη της Ιεράς Μητροπόλεως Μέμφιδος με κριτήριο την διατήρηση στην πνευματική λαμπαδηδρομία των αιώνων ασβέστου του φωτός του κηρύγματος της αληθείας, το οποίο 'πανταχή φαίνει και φωτίζει πάντας ανθρώπους τους βουλομένους εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν' (Αγίου Ειρηναίου Λουγδούνου, Έλεγχος ψευδωνύμου γνώσεως, 1, 10, 3).

Σεβασμιώτατε,

Είσαι ομολογουμένως άξιος να φέρεις σε αίσιο πέρας και αυτή την ιερή αποστολή που σου ενεπιστεύθη η Εκκλησία της Αλεξανδρείας. Είσαι ικανός και σε αυτό το πνευματικό γεώργιο να εφαρμόσεις, με τους λόγους και τα έργα σου, το διδαχθέν υπό του Επισκόπου Πενταπόλεως Αγίου Νεκταρίου: 'Επιδιώκετε την αγάπη. Ζητάτε καθημερινά από το θεό την αγάπη. Μαζί με την αγάπη έρχεται και όλο το πλήθος των αγαθών και των αρετών. Αγαπάτε για ν' αγαπάστε και σεις από τους άλλους. Δώστε στο θεό όλη σας την καρδιά, ώστε να μένετε στην αγάπη. «Ο μένων εν τη αγάπη εν τω θεώ μένει και ο θεός εν αυτώ μένει» (Α' Ιωάν. 4,16).'

Στον αγώνα τον καλό να ποιμάνεις την ιστορική Μητροπολίτιδα Επαρχία της Μέμφιδος, θα έχεις κοντά σου τον Πατριάρχη σου, στο πλευρό του οποίου τόσα χρόνια αναλώνεις εαυτόν. Στον αγώνα τον καλό θα έχεις κοντά σου τους Αρχιερείς μας και τους Κληρικούς μας, την Ελληνική και την Αραβορθόδοξη Κοινότητα του Καΐρου, με τις οποίες επί μακρόν αρμονικά συνεργάζεσαι.

Έντεινε λοιπόν και κατευοδού και αρχιεράτεψε, παραμένων 'απλούς τον τρόπον, πολυειδής την κυβέρνησιν• σοφός τον λόγον, σοφώτερος την διάνοιαν• πεζός τοις ταπεινοτέροις, υψηλότερος τοις μετεωροτέροις• φιλόξενος, ικέσιος, αποτρόπαιος' (Αγίου Γρηγορίου θεολόγου, Εις τον Μ.Αθανάσιον, 36). Αμήν!

Ο Σεβ.κ.Νικόδημος ανέφερε κατά την αντιφώνηση του:

«Όπου μυστήριον κραυγής, εκεί ησυχία θεού», κραυγάζει εν προσευχή και θεολογεί εν πίστει ο θεοφόρος της Εκκλησίας πατήρ ιερομάρτυς Ιγνάτιος επίσκοπος Αντιοχείας. Καθώς η ιερότητα της στιγμής ακτινοβολεί επάνω στο ταπεινό μου πρόσωπο και η ανείπωτη ευλογία του θεού συνταράσσει μυστηριωδώς όλο μου το είναι, αισθάνομαι ότι όντως «πάντα χορηγεί το Πνεύμα το άγιον», η θεία Χάρις δηλονότι, «η πάντοτε τα ασθενή θεραπεύουσα και τα ελλείποντα αναπληρούσα». Τα χορηγεί δε εν σοφία, τα θεραπεύει εν αγάπη και τα αναπληροί εν αγαθότητι.

Τούτο, Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα, σεβασμία των αγίων αρχιερέων χορεία, τίμιον πρεσβυτέριον, Χριστού διακονία, εντιμώτατοι ἄρχοντες, λαὸ του θεοῦ περιούσιε, τούτο λέγω, κάθε κληρικός, ιδιαιτέρως κατὰ την προσφορὰ της αναιμάκτου θυσίας, κατὰ τον μελισμὸ του τιμίου Σώματος του Χριστοῦ εἰς τροφήν του λαοῦ αὐτοῦ, που αποτελεί τὸ κέντρο της ζωῆς και της ευθύνης μας, εἶναι αυτονόητο και ευλογημένο να αισθάνεται. Επιτρέψατέ μου ὅμως κατὰ την ιερὰν ταύτην στιγμήν της επισήμου αναρρήσεώς μου εἰς τον περίπυστον θρόνον της ιερᾶς κατὰ Μέμφιδα ἐκκλησίας να καταθέσω αὐτὴν την αἴσθησι ως προσωπική και βιωματική ἐμπειρία. Φέρνοντας κατὰ νου τούτη την ευλογημένη ὥρα, ὅπως, νομίζω, εἶναι ἀνθρωπίνως κατανοητό, την πορεία της ταπεινότητός μου μέσα στην Ἐκκλησία ἀπὸ την φοβερὴν στιγμή της μοναχικῆς μου κουράς ἕως της σήμερον ἡμέρας, καθὼς αὐτὴ συμφύρεται με την ολοκάρδια παραδοχὴ που ὁ Μέγας Βασίλειος κατὰ την ευχὴ της αγίας Αναφορᾶς θέτει στα χεῖλη του ιεροουργοῦ «ου γὰρ ἐποιήσαμέν τι ἀγαθὸν ἐπὶ της γῆς», δὲν ἔχω παρὰ να ομολογήσω ἐν ἡσυχία θεοῦ και ταπεινώσει πολλή την χάριν, να κηρύξω τον ἔλεον και να μὴν κρύψω την ευεργεσία.

Ανάδοχος αὐτῆς μου της χαράς Ὑμεῖς, Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα, Πάπα και Πατριάρχα της Μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας, Λιβύης, Πενταπόλεως, Αἰθιοπίας, πάσης γῆς Αἰγύπτου και πάσης Ἀφρικῆς, προ πάντων δε Ποιμὴν και Διδάσκαλε, φιλεῦσπλαγγνε και ἐλεήμον παιδαγωγὲ ἐν Χριστῷ, και διὰ τούτο μετὰ τον ἐν Τριάδι θεὸν, την προστάτιδα πάντων ἡμῶν των μοναχῶν Κυρίαν θεοτόκον και τους αγίους Νικόδημον τον Ἀγιορείτην και Νεκτάριον τον Πενταπόλεως μητροπολίτην, ἀπευθύνω προς Ὑμᾶς τον της ευχαριστίας λόγον και ἀπὸ βάθους καρδίας μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς σας ευγνωμονῶ. Ἀπὸ την πρώτη στιγμή της ἐν Χριστῷ κοινωνίας μας, της κλήσεως και υποδοχῆς της ταπεινότητός μου ως κληρικοῦ του Ἀλεξανδρινοῦ θρόνου, με υποδεχθήκατε στην πατρική σας ἀγκάλη, ὄντας τότε ποιμενάρχης της ιεραποστολικῆς Μητροπόλεως Ζιμπάμπουε. Ἀργότερα δε, ως ἀρχιθῦτης της των Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας με ἐμπιστευθήκατε, με ἀρχοντιὰ με παιδαγωγήσατε, με ζήλο θεοῦ με ἐμποτίσατε, με ιεραποστολικὸ φρόνημα καλλιιεργήσατε την ἀνυδρὴ γῆ της καρδίας μου, με τον λόγο σας τον πάντοτε ἀλατι ἠρτυμένον, κυριώτατα δε με τὸ παράδειγμα της αγίας βιοτῆς σας στο πλήρες ἀκανθῶν και ζιζανίων γεώργιον της Μαύρης Ἡπείρου. Μου ἐδίδαξατε ὅτι ὁ κληρικός της Ἀφρικῆς, εἴτε διάκονος, εἴτε ιερεὺς, εἴτε ἐπίσκοπος, χρειάζεται, ἐὰν ἐπιθυμῆ να κηρύξη ὄντως τον Σταυρὸ και την Ἀνάστασι του Χριστοῦ μέσα σ' ἓνα περιβάλλον ἀπὸ ἀδιάφορο εως και ἐχθρικό πολλές φορές, να ἔχη ως κορωνίδα της ἐκκλησιαστικῆς του διακονίας τους κυριακοὺς λόγους• «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ελθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν και ἀράτω τον σταυρὸν αὐτοῦ και ἀκολουθεῖτω μοι»• και «ὅς ἐὰν θέλη γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος• και ὅς ἐὰν θέλη ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δούλος». Αὐτοὺς ἀπευθύνω ἐν ἀγάπῃ πολλή προς τους κληρικοὺς της ιστορικῆς μου ἐπαρχίας και ἐπ' αὐτῶν ὑπόσχομαι ἐν ἀγάπῃ και ταπεινώσει να βηματίσω, χάριτι θεοῦ, ως ποιμενάρχης αὐτῆς.

Ὁ ἄκμων της ιεραποστολικῆς διακονίας λειαινέει ἐν Κυρίῳ τις καρδιᾶς των εργατῶν αὐτῆς. Ἐδῶ τίποτε δὲν εἶναι δεδομένο• τίποτε αυτονόητο• τίποτε δὲν εὐρίσκεται, ἀς μου ἐπιτραπῆ ἡ ἐκφρασις, σε αὐτόματο πιλότο, ὅπως ἴσως συμβαίνει σε ἄλλες ἐκκλησίες. Κάθε νέα ἡμέρα που ὁ ἅγιος θεὸς ξημερώνει εἶναι και μία νέα ευκαιρία ἀγώνος, τόσο στα πνευματικά, ὅσο και στα υλικά. Κάθε κληρικός ἢ λαϊκὸς συνεργάτης που δραστηριοποιεῖται ιεραποστολικῶς, ἀλλὰ και κάθε βαπτισμένος Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς που ζῆ και κινεῖται σε τούτα τα χῶματα, τα θεοβάδιστα και ἀγιοτόκα, χρειάζεται, γὰρ να παίρνη κουράγιο, να γεμίζῃ ἀπὸ αὐτὸ που πλημμυρίζει την δική σας καρδιά και εἰκονίζεται χαριτωμένα στο χαρίεν και ἱλαρὸ σας πρόσωπο. Ἀπὸ ἀγάπῃ, δηλαδή, προς τον ἄνθρωπο γενικὰ ως κατ' εἰκόνα θεοῦ πλασθέντα, και προς τον κάθε Χριστιανό, ως καθ' ὁμοίωσιν ἐκείνου εργαζόμενο. Αὐτὸ ἀς αποτελέση και τὸ μήνυμα της πατρικῆς μου καρδιάς προς τὸ ποιμνιο της ἐκκλησιαστικῆς μου ἐπαρχίας. Μήνυμα καταλλαγῆς, ἀνοχῆς προς την ἐτερότητα, μακροθυμίας προς πάντας.

Ευγνωμόνως στρέφομαι προς τὸ πρόσωπο της μητρός μου Βασιλικῆς και μνημονεύω της μακαρίας ψυχῆς του πατρός μου Γεωργίου, πλήρης συγκινήσεως. Τους σεβασμιωτάτους

αγίους αρχιερείς, Μητροπολίτην Ερμουπόλεως κ Νικόλαον, Επίσκοπον Βαβυλώνος κ Νήφων, εξαιρέτως δε εις το πρόσωπον του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λεοντοπόλεως κ Γαβριήλ, χαιρετώ και ασπάζομαι την τιμήσασάν με δια της ψήφου της, σεπτήν Ιεραρχίαν του θρόνου. Τους αδελφούς κληρικούς, τους επιστήθιους και γνησίους αδελφούς μου αρχιμ. Νικόλαον Λιόλιον και αρχιμ. Ιγνάτιον Σαξαμπάνην, τους σπεύσαντες μακρόθεν εις την χαράν μου, τους εντιμοτάτους άρχοντας, τις πρεσβευτικές και προξενικές αρχές Ελλάδος και Κύπρου, τις κοινοτικές αρχές ελληνόφωνες και αραβόφωνες και όλους τους παροίκους τους συνελθόντας εις την χαράν ταύτην, κατασπάζομαι εν ευχαριστία πολλή.

Δέομαι αρχιερατικώς υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του πολιού προκατόχου μου, αιιδίμου μητροπολίτου γέροντος Μέμφιδος μακαριστού κυρού Παύλου, του δια πολλών χαρισμάτων κοσμηθέντος και κλείσαντος επί δεκαετίας την ιεραρχία του Αλεξανδρινού θρόνου.

Επικαλούμενος τέλος την χάριν του αγίου θεού ζητώ τις προσευχές όλων δια ποιμαντορικήν διακονίαν ευάρεστον ενώπιον του Κυρίου εις οικοδομήν του αγίου σώματος αυτού.

Τον Σεβασμιώτατο προσεφώνησαν επίσης ο Σεβ.Μητροπολίτης Λεοντοπόλεως κ.Γαβριήλ, εκ μέρους της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του θρόνου και ο Εξοχ.Πρέσβης της Ελλάδος στο Κάιρο κ.Χ.Λάζαρης. Της τελετής ενθρονίσεως ακολούθησε εόρτια σύναξη επί τη ευσήμω ημέρα, κατά την διάρκεια της οποίας ανακοινώθηκε ο ορισμός του εκ Συρίας ορμωμένου Παν.Αρχιμ. Δημητρίου Μανσούρ ως Εφημερίου του Ι.Ναού των Αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ της εν Καίρω Ελληνορθοδόξου Κοινότητος των Αραβοφώνων.